

vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om statens deltagelse i olie-forsyningen.

(Lovforslag nr. L 118. Fremsat 16/1 81).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Søren Hansen (S):

Socialdemokratiet kan tilslutte sig forslaget, der jo trods sit meget beskedne omfang omhandler en stor og vigtig sag, en sag, som næppe vil få mindre betydning i fremtiden. Udviklingen har jo i den seneste tid ændret sig, sådan at vi har fået stat-til-stat-handlerne som et væsentlig større og mere dominerende element i den internationale oliehandel. Vi beklager i og for sig ikke, at de multinationale olieselskabers indflydelse på oliehandelen i denne periode er blevet reduceret.

Når man erindrer sig den debat, der har udspillet sig omkring denne sag ved afslutningsdebatten sidste år, i pressen og andre steder, er det naturligvis med tilfredshed og glæde, man konstaterer, at resultaterne af den første oliehandel i hvert fald på dette tidspunkt ser ud, som om de også ud fra en økonomisk synsvinkel har været gunstige. De tal, der indtil videre er lagt på bordet, viser, at vi har sparet det danske samfund for et stykke over 100 mill. kr.

Afgørende er imidlertid, at disse tal kan ændre sig, og derfor er det nok så afgørende, at handler af denne type øger vores forsyningssikkerhed. Vi har før oplevet situationer med forsyningssvigt og de ubehagelige følger i denne sammenhæng. Derfor er der næppe nogen tvivl om, at det var en fornuftig handel, og at handler af denne type bør fortsætte. Det er denne vej, vi skal gå, og netop med henblik på forsyningssikkerheden un-

derstreger vi behovet for, at statshandler kommer til at dominere billedet i fremtiden og kommer til at omfatte flere landegrupper, og at handlerne indgås på langtidskontrakter.

Bl. a. på den baggrund er det rigtigt og vigtigt, at vi nu får en lov, som regulerer initiativerne på dette område. Jeg lægger vægt på, at lovforslaget ikke begrænser D.O.N.G.s muligheder for at handle olie, men giver folketinget rimelig mulighed for indseende med det, der foregår på dette område, også de væsentlige dispositioner, D.O.N.G. måtte foretage. Opgaven har altså været at finde en afvejning mellem folketingets behov for at have indseende med sagen og det ikke at hæmme D.O.N.G.s muligheder for at fungere på et forretningsmæssigt grundlag. Energiudvalgets netop aflagte besøg hos Statoil i Norge understreger, synes jeg, klart og tydeligt behovet herfor.

Vi tilsiger lovforslaget vores støtte.

Enggaard (V):

Det forslag, vi behandler her, er jo en frugt af den berømte oliehandel i forsommeren 1980 mellem Petromin og D.O.N.G. Det er vel i virkeligheden, trods den socialdemokratiske ordførers anbefalelsestale, ikke et lovforslag, som har været ønsket af socialdemokratiet, men noget, som er kommet frem, fordi et antal partier ved den lejlighed stillede vilkår for at redde ministeren fra at blive fældet i folketinget for sit ansvar for denne handel.

Derfor havde man vel egentlig ventet, at det lovforslag, vi taler om her, ville have været formet som en gevaldig håndfæstning, men det tror jeg ikke man kan sige det er. Der er ikke nogen begrænsninger med hensyn til statens andel af oliehandelen, men der er tilsagn om en orientering af folketinget om planer for det kommende års oliehandel. Endvidere fastsættes det, at ministeren skal orientere et folketingsudvalg om væsentlige dispositioner fra D.O.N.G.s side, og det kan ske i fortrolighed, hvis ministeren eller udvalgets formand dekreterer det. Hvis man ser nøjternt på disse formuleringer, så må man komme til den slutning, at der ikke er noget i dette forslag, som ikke allerede kan tilvejebringes ved en forespørgsel, en redegørelse eller under energiudvalgets sædvanlige, daglige arbejde.